Ankenævnet for Forsikring

Den 7. januar 2015 blev i sag nr. 86455:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Lloyd's
v/First Marine A/S
Nytorv 3
1450 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har gennem sin arbejdsgiver en ulykkesforsikring i Lloyd's v/First Marine A/S. Han klager over, at selskabet har afvist at udbetale méngodtgørelse i forbindelse med et ulykkestilfælde den 18/3 2012, hvor klageren kom til skade med sit venstre knæ.

Selskabet har afvist at udbetale méngodtgørelse med henvisning til, at méngraden efter ulykkestilfældet er under 5 %. Selskabet har herved henvist til forudbestående lidelser i knæet forud for ulykkestilfældet.

Af klageskemaet af 10/7 2014 til nævnet fremgår det bl.a.:

"**Sagsfremstilling**
…
Jeg har pådraget mig en Menisk skade i mit venstre knæ. Jeg er dækket af både min egen (Runa) og min arbejdsgivers ulykke forsikring. Jeg har for 14 år siden pådraget mig en korsbåndsskade i det samme knæ. Mit eget selskab (Runa) vurdere at den nye skade ikke er affødt af den gamle og méngraden 8 % er den samme derfor ingen erstatningen det er helt OK. Men forsikring nr 2 (arbejdsgiver) vurdere at skade er affødt af den gamle skade og derfor kan der ikke udbetales erstatning

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Jeg vil opnå at de udbetaler erstatning for den skade jeg har pådraget mig mengrad 8%. Da den ny skade på ingen måde er affødt af den gamle skade og jeg derfor er berettiget til erstatning fra dette selskab da de aldrig har udbetalt mig erstatning for nogen af skaderne."

Hertil har selskabet i brev af 1/8 2014 til nævnet bl.a. anført:

”Sagen omhandler en afvisning af et varigt mén i et knæ, hvor der er en bestående invaliditet, som skadelidte har fået vurderet til 8% méngrad og fået udbetalt ménerstatning for i år 2000.

Skadelidte har i 1999 overrevet et korsbånd i knæet og fået udbetalt erstatning fra RUNA.

Skadelidte er omfattet af en kollektiv heltidsulykkesforsikring tegnet af hans arbejdsgiver … med en invaliditetssum på 508.439 kr. Forsikringsbetingelser 2009-005 er gældende for policen.

Policen yder erstatning for varigt mén på 5% eller derover efter et ulykkestilfælde. Et ulykkestilfælde er en pludselig hændelse, der forårsager personskade jf. punkt 2.1.

En i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse giver ikke ret til erstatning og kan ikke bevirke at méngraden fastsættes højere end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterede jf. punkt 5.3.

Vi har haft sagen forelagt vores lægekonsulent og som har følgende vurdering:

Forsikringstager kommer til skade med sit venstre knæ 17.5.1999 og pådrager sig en forreste korsbåndskade der medfører subjektive , relevante gener og en rekonstruktion af korsbåndet 7.9.2000. Efter dette er knæet subjektivt set rimelig stabilt, men med sikker løshed ved den afsluttende kontrol 29.1.2001.

Erstatningsretsligt honoreres knæet med 8% mén. Således et knæ med sikker løshed.

Ved hændelsen i marts 2012 pådrager forsikringstager sig et nyt venstre knætraume.
Der kommer nu en beskadigelse af den udvendige menisk. Vi har en sikker diagnose, idet vi har operationsbeskrivelsen fra 12.7.2012.

Ligeledes har vi en speciallægeerklæring der beskriver et venstre knæ, der efter 2 skader bevæger sig normalt, dog med nogen ledskurren ved bevægelse. Der er 1 cm lårsvind.
Sammenlagt vurderes ménet til 8%, men en stor del af ménet skyldes den bestående skade fra 1999 og dermed vurderes ménet for meniskskaden til under 5% og der er ikke grundlag for erstatning for meniskskaden, som vi har meddelt.

Vi har noteret os, at klager ønsker, at vi bedømmer hans meniskskade uden at tage hensyn til den tidligere korsbåndsskade, da han mener den ikke har nogen indflydelse på meniskskaden efter 14 år. Vores lægekonsulent har vurderet meniskskaden til at udgøre mindre end 5% mén og dermed ikke berettiget til erstatning jf. betingelserne punkt 5.3.

Vi medgiver, at vores afvisning af meniskskaden til skadelidte i brev af 13.5.2014 og 2.6.2014 skulle have taget udgangspunkt i vores læges bedømmelse af skaden i sig selv til under 5% men og dermed ikke berettiget til erstatning jf. betingelserne punkt 5.3.

Vores vurdering støtter sig af Ankenævnets praksis, hvor vi henviser til kendelse AK 83.578 og Ak 82.800.”

Nævnet har gennemgået de fremlagte lægelige akter, herunder speciallægeerklæring af 29/11 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

"**Resume**

…

Der er bedring af tilstanden, men hans gangdistance er reduceret, og han er ophørt med fodboldspil pga. smertetendens i venstre knæ.

Holder sig i form ved cykling, som beløber sig til 10-15.000 km årligt. Cykler bl.a. 40 km dgl. til arbejde.

Konklusion

…

Inden skaden spillede han indendørs fodbold, og det har han måttet ophøre med fordi knæet er blevet dårligere fungerende og giver flere smerter end før den aktuelle skade.

Ved klinisk undersøgelse er der mærket knasen i venstre knæ, og smerter ved tryk på ledlinjen og ubehag i knæet ved max. bøjning.

Lidelsen har ikke betydning for arbejdsevnen

Der er varige men i form af belastningsrelaterede smerter, som dukker opnår han har gået 11/2-2 km.

Stationær tidspunktet er indtrådt, på nuværende tidspunkt er der ikke yderligere undersøgelser eller behandlinger, der vil kunne lindre hans symptomer."

I forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

"5.3

Erstatning ved invaliditet (varigt men).

…

Méngraden fastsættes i størst muligt omfang efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel, der gælder på tidspunktet for fastsættelsen af méngraden. Fastsættelsen vil altid ske på grundlag af skadens medicinske art og omfang uden hensyntagen til forsikredes erhverv, sociale situation, andre individuelle forhold eller en eventuel nedsættelse af evnen til at tjene penge.

…

Méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes. Forsikringen giver ret til udbetaling af erstatning ved méngrader på 5 % og derover. Méngraden kan ikke overstige 100 %.

En i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse giver ikke ret til erstatning og kan ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterede. Dette gælder uanset invaliditeten eller lidelsen er medfødt, senere erhvervet eller traume- eller sygdomsfremkaldt."

Nævnet udtaler:
Det fremgår af sagen, at klageren pådrog sig en korsbåndsskade i venstre knæ i 1999, og at han blev opereret herfor i 2000. Følgeskaderne blev dengang dækket under klagerens privattegnede ulykkesforsikring med en méngrad på 8 %.

Da klageren i 2012 pådrog sig en meniskskade på samme knæ, anmeldte han skaden til selskabet, som klageren gennem sin arbejdsgiver har ulykkesforsikring hos.

Ifølge forsikringsbetingelserne yder selskabet ikke erstatning for méngrader under 5 %. Derudover fremgår det af betingelserne, at en i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse ikke kan føre til en højere méngrad. Dette gælder, uanset om lidelsen er medfødt, senere erhvervet, eller traume- eller sygdomsfremkaldt.

Som sagen er oplyst, lægger nævnet til grund, at korsbåndsskaden skal betragtes som en forudbestående lidelse i forsikringsbetingelsernes forstand. Det betyder, at klageren skal bevise, at det anmeldte ulykkestilfælde i form af meniskskaden har medført en méngrad på mindst 5 %, for at han har krav på ménerstatning fra selskabet.

Efter en gennemgang af sagen, herunder de lægelige akter, finder nævnet ikke at kunne kritisere selskabets afslag på at udbetale méngodtgørelse. Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren ikke har bevist, at meniskskaden - som han pådrog sig i 2012 - i sig selv har medført en méngrad på mere end 5 %. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at det ikke kan udelukkes, at klagerens nuværende knægener til dels skyldes den forudbestående korsbåndsskade. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets vurdering af, at den anmeldte skade ikke i sig selv har medført en varigt mén på mindst 5 %.

Herefter, og idet nævnet ikke har fundet anledning til at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen,

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Kim Sparlund